

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 42 (31 december 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

Op de valreep van oud en nieuw wensen wij U maar al te graag een gezegend Nieuwjaar! Natuurlijk zien we meer dan ooit uit naar een gezond (Coronaproof en hopelijk ook spoedig Coronavrij) 2021. Bij een gelegenheid als deze kijken we terug op het jaar dat bijna ten einde is en zijn we als pastoraal team en als kerkbestuur dankbaar voor de steun die we ondanks crisis toch weer van Uw kant mochten ontvangen, zowel in morele zin (gebed en deelname aan de vieringen) als in materiële zin (financiële steun en vrijwillige inzet). Dank voor Uw betrokkenheid en solidariteit die toch het hart van onze parochies vormen!

kerstboodschap Paus Franciscus

“Op dit moment in de geschiedenis, dat wordt getekend door de ecologische crisis en ernstige economische en sociale onevenwichtigheden, die worden versterkt door de pandemie van het coronavirus, hebben we meer dan ooit behoefte aan broederschap”. Dat was de kern van de kerstboodschap van paus Franciscus, die traditioneel voorafgaat aan zijn kerstzegen Urbi et Orbi, voor de stad (Rome) en voor de wereld. Om ervoor te zorgen dat iedereen toegang heeft tot de vaccins en een goede medische behandeling is een nieuwe impuls nodig voor de internationale samenwerking, om te beginnen op het gebied van de zorg, zei hij vrijdag.

“Geconfronteerd met een uitdaging die geen grenzen kent, kunnen we geen barrières oprichten. We zitten allemaal in dezelfde boot”. Meestal geeft de paus die zegen vanaf het balkon van de Sint Pieter. Wegens de strenge coronamaatregelen - Italië was met de Kerstdagen in een volledige lockdown, met de plicht om in principe binnen te blijven - was er voor gekozen om dit binnen in het Vaticaan te doen. De dertig aanwezigen daarbij, in twee lange rijen, droegen allemaal mondkapjes. Paus Franciscus riep op tot solidariteit met mensen van een andere etnische groep, met een andere godsdienst, uit een ander land. Hij vroeg speciaal aandacht voor mensen die door de pandemie hun baan zijn kwijtgeraakt of in grote economische problemen zijn gekomen, en voor vrouwen die in deze maanden van gedwongen binnenblijven hebben geleden onder huiselijk geweld. Franciscus ging daarna de conflictgebieden in de wereld langs, waarbij hij ook aandacht vroeg voor terreur in Afrikaanse landen, corruptie en drugshandel op het Amerikaanse continent, en de overstromingen in Vietnam en de Filipijnen. *“In gedachten ben ik bij alle families die dit jaar niet samen Kerstmis kunnen vieren”*, aldus de paus.

Kerstpreek bisschop Smeets

In zijn kerstpreek, gehouden in de St. Martinusbasiliek van Venlo, haakte onze bisschop in op het bekende fenomeen van de omhooggestoken selfiestick met een kleurig dun sjaaltje, waarop toeristen die een stad bezoeken goed moeten letten, willen ze de gids die hen langs de bezienswaardigheden leidt niet kwijt te raken. Dit past hij toe op de Coronacrisis die ons sinds maart in de greep houdt: *“werkrouetine werd ineens anders en zelfs onzeker; de god van de sport werd ineens machteloos. Ach: u kent het hele scala wel van dingen die ineens er niet meer waren. Er was ineens nog maar weinig om op te koersen: alles wat we volgden, waar we naar en voor leefden, alle selfiesticks die ons voort leidden, ze verdwenen voor en na uit de lucht. Vanaf maart was er nog maar een stick die domineerde: en dat was*

die van de regering, die op gezette tijden een persconferentie hield. Die hield de aandacht vast, daar werd de routekaart uit virusland op uitgetekend; dat was het sjaaltje waarop we nog konden koersen, en voor de rest was er veel onzekerheid. Onzekerheid die gebleven is. Onzekerheid die oudere mensen trof, doordat ze ineens van dierbaren verstoken bleven. Onzekerheid voor ondernemers die hun brood niet meer konden verdienen, onzekerheid die jonge mensen treft: we hoorden juist dezer dagen dat er dit jaar een schrikbarend aantal jonge mensen aanklopt voor psychische hulp, omdat ze geen kant meer op weten te gaan: de sticks met sjaaltjes die houvast gaven zijn verdwenen: waar nu naar toe?” Wie is - onder deze omstandigheden - onze leider, wie is onze herder? *“In Christus is ons een herder geboren. Voor ons allemaal, in al onze situaties, in alle tijden. Loop de kribbe niet voorbij, maar ga bij Hem zitten en ervaar dat Hij ons ziet; luister naar wat hij ons zegt; en ervaar aan den lijve dat hij de herder is, aan wie wij ons kunnen toevertrouwen ... Ik gun u van harte dat u zijn herderschap in deze nacht en komend jaar mag ervaren”*, aldus de bisschop.

Kerststal

Kerststallen zijn er in deze kersttijd overal in allerlei variaties te zien. In Rome is dezer dagen de oudste bekende kerstgroep ter wereld te zien. De zes 13^e eeuwse (!) beelden zijn opgesteld in de basiliek van Santa Maria Maggiore. Het gaat om zes marmeren beelden: Maria met het Kind Jezus, Jozef, de drie Wijzen, en een werk dat zowel de os als de ezel toont. De laatste vijf zijn volgens kunsthistoricus Sante Guido van de Pauselijke Gregoriaanse Universiteit nog in originele staat. Het beeld van Maria met haar Zoon is eind zestiende eeuw gerestaureerd. Hoeveel beelden de opstelling oorspronkelijk had, is onbekend. Wel weten we dat ze altijd al bij de basiliek hoorden: oorspronkelijk stonden ze in de ondergrondse Geboortekapel. Nu zijn ze te zien in een kapel rechts van het hoofdaltaar. De beelden zijn gemaakt door Arnolfo di Cambio, die daartoe in 1292 opdracht kreeg van paus Nicolaas IV. Nicolaas was de eerste Franciscaan die paus werd. Hij werd geïnspireerd door de heilige Franciscus van Assisi, die een kleine zeventig jaar eerder, in 1223, de eerste levende kerststal had gecreëerd. Kunsthistoricus Guido wijst er volgens CNA op dat de kerstgroep niet de eerste afbeelding van Christus' geboorte in de geschiedenis is: die scene is zelfs al teruggevonden op vroegchristelijke grafstenen. Wel is het het oudst bekende exemplaar van de kerstgroep zoals we die tegenwoordig kennen. De band tussen de Santa Maria Maggiore en Christus' geboorte gaat trouwens nog veel verder terug. Sinds de zevende eeuw worden in de kerk stukjes bewaard van de kribbe waarin de pasgeboren Christus werd gelegd. Die waren een geschenk van de toenmalige patriarch van Jeruzalem aan paus Theodorus I. Vanwege de bijzondere relieken droeg de basiliek ooit de klinkende bijnamen 'Onze-Lieve-Vrouw van de Kribbe' en 'Bethlehem van het Westen' (Catholic News Agency).

Personalia

Op het feest van de H. Familie (zondagmiddag 27 december) werd in de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch **Mevi Hilkens** gedoopt, broertje van Marciano die vier jaar eerder al werd gedoopt. Geen familie trouwens van de in Herkenbosch en omgeving bekende familie Hilkens (Hammerhof).

Op dinsdagmorgen 29 december j.l. deden we vanuit de basiliek in St. Odiliënberg **Maria (Mie) Eggels-Hendriks (1934-2020)** uitgeleide. Ruim 86 jaar geleden werd ze geboren in 't Reutje waar ze ook verder opgroeide als 6^e in het gezin Hendriks-Jeurissen dat uiteindelijk 8

kinderen zou tellen. Tijdens een dansavond in Linne leerde ze Thei Eggels (1932-2016) uit Swalmen kennen met wie ze in de zomer van 1959 trouwde. Ze betrokken een huis aan de Irenestraat in St. Odiliënberg waar ze hun verdere leven bleven wonen. Terwijl Thei bij firma Pleunis de kost verdiende bleef Mie thuis voor de huishouding en de opvoeding van hun beider zonen Jack en Mat. Toen Thei in het voorjaar 1973 vroegtijdig arbeidsongeschikt werd braken er moeilijke tijden voor het gezin aan en kwam de verantwoordelijkheid ervoor helemaal op haar schouders te liggen. Toch sloegen ze er zich moedig, zo goed en kwaad het ging, door heen. Sinds de jaren negentig begon Mie met haar gezondheid te sukkelen. In 1994 moest ze een hartoperatie ondergaan, terwijl ze ook nog aan staar geholpen moest worden. Die laatste operatie bracht echter niet het soelaas waarop men gehoopt had, met het gevolg dat ze steeds slechter kon zien en ze zelfs haar grote hobby's als breien en lezen moest opgeven. Gelukkig bracht de geboorte van de kleinkinderen Anouk en Kim weer wat licht in hun leven en fungeerden ze maar al te graag als oppas-opa en -oma. In 2006 begon Thei last van zijn longen te krijgen. Een zware operatie verhinderde niet dat hij COPD kreeg, een ziekte die hem uiteindelijk in het najaar van 2016 fataal werd. Daarna probeerde Mie de draad van het leven weer op te pakken, daarin vooral geholpen en gesteund door zoon Jack die nog altijd bij haar inwoonde. Ongeveer een jaar geleden werd ze geconfronteerd met tongkanker, een ziekte die men middels bestralingen onder controle probeerde te krijgen. Nadat het aanvankelijk erop leek dat dat toch aardig gelukt was, stak de kanker afgelopen najaar weer de kop op en werd het vooral de afgelopen weken van kwaad tot erger. Voorzien van het sacrament der zieken is ze op dinsdagmorgen 22 december overleden in De Ark, waarheen ze daags ervoor was overgebracht. Na de uitvaartmis in de basiliek volgde in Roermond de crematie.

Op woensdagmorgen 30 december j.l. vond in de St. Matthiaskerk van Posterholt de uitvaartdienst plaats voor **Hendrik Jozef (Harrie) Sonntag (1929-2020)** uit St. Odiliënberg. Geboren in Posterholt (Varst) en getogen in het grote gezin Sonntag-Reumers, bracht zijn militaire dienst hem in voormalig Nederlands-Indië, een periode waaraan hij vele kameraden overhield, kameraden met wie hij in 2006 naast de kerk in Posterholt een gedenks-monument realiseerde. Terug in Nederland ging hij als vrachtwagenchauffeur bij de veiling aan de slag. Na enkele jaren verkering trouwde hij in 1958 met Toos Meuwissen van café 'De Zwarte Berg', met wie hij ook de exploitatie ervan overnam. Omdat dit niet zo goed te combineren was met zijn werk bij de veiling, maakte hij overstap naar busonderneming Gubbels, die in die tijd het vervoer van de mijnwerkers verzorgde. De Zwarte Berg draaide zo goed dat het café in 1979 met een grote zaal werd uitgebreid. Harrie was een groot fan van Fortuna Sittard en van schutterij Prins Hendrik waarvan hij buksmeester was. Daarnaast fokte en trainde hij ook nog honden, met name bouviërs. In 1991 deden Harrie en Toos 'De Zwarte Berg' van de hand en verhuisden ze naar Posterholt. Toen kwam er wat meer tijd voor vakanties, hoewel hij eigenlijk het liefste thuis was. In die periode werd bridgen zijn grote hobby. Nadat hij weer hersteld was van de hersenbloeding die hem in 2006 trof, verhuisde hij in 2013 samen met zijn vrouw naar een appartementje aan de Schaapsweg in St. Odiliënberg ('St. Odile'). Niet alleen de kinderen, ook de klein- en achterkleinkinderen namen een grote plaats in zijn leven in. In het najaar van 2019 werd hij met kanker geconfronteerd, waarvoor hij bestraald werd en begin dit jaar een operatie moest ondergaan. Hoewel hij langzaam maar zeker weer herstelde, begon zijn hart op te spelen, zijn hart dat op woensdagmorgen 23 december j.l. opeens ophield met slaan. Na de uitvaartdienst volgde de crematie in Roermond.

Diezelfde middag hielden we in de basiliek van St. Odiliënberg de uitvaartmis voor **Franciscus Balthasar Marie (Frans) Smeets (1951-2020)**. Geboren en getogen in Posterholt als een van de zeven kinderen van Harry Smeets en Maria Hermanns, koos hij voor een baan het onderwijs. Eerst als biologieleraar, mentor en adjunct-directeur in Roermond (Citaverde) en later als directeur van de gelijknamige school in Heerlen, stond zijn leven veertig jaar lang in dienst van de schoolgaande jeugd. Maar ook na zijn pensionering in 2013 bleef hij zich daarvoor inzetten. Kost wat kost probeerde hij te vermijden dat kinderen voortijdig (zonder diploma) de school verlieten; jarenlang heeft hij kinderen op vrijwillige basis bijles gegeven om hun slagingskans te vergroten. Na zijn huwelijk begin 1974 met de eveneens uit Posterholt afkomstige Christien Meijers, gingen ze in St. Odiliënberg (Schaapsweg) wonen waar ook hun kinderen zouden opgroeien. Frans hield van de natuur en ging ook graag met het hele gezin op vakantie, maar bezocht dan het liefst de plekjes waaraan anderen al te gemakkelijk voorbij liepen. Altijd stond hij voor anderen klaar, voor raad en daad kon je altijd bij hem terecht. Dat hij de laatste jaren hartklachten had was nog tot daar aan toe, dat zijn geheugen hem vanwege Alzheimer in de steek begon te laten was veel erger, niet alleen voor hem zelf, maar ook voor zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Enigszins ter afleiding deed hij de laatste tijd bij de zusters van priorij Thabor wat vrijwilligerswerk in de tuin. Ook wist hij vorig jaar nog het Citaverde-college te interesseren om mee te werken aan de herinrichting van de voortuin van de zusters. De jeugd zo bezig te zien en zich verdienstelijk te maken, zoiets deed hem zichtbaar goed; daarvoor was hij ook altijd bereid geweest zich met hart en ziel in te zetten. Op maandagmorgen 28 december kwam er onverwacht snel een einde aan zijn verdienstelijker leven. Na de uitvaartdienst in de basiliek volgde de begrafenis op het kerkhof naast de Mariakapel.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: *NL52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 013 4704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 58 RABO 0138 1020 82 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 of NL 63 INGB 0001 170 840 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 01546 00512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl